

Hiljuti Rein Kasela Veinitoas peetud Chateau Sainte Roseline veinide degustatsioonil oli külaliseks ka Michel Raineri, Prantsuse suursaadik Eestis.

Uhke on Rein selle üle, et kõige taustal on Indrek jäänud inimeseks, olemas on hea õiglustunne ja abivajajale ei keera ta kunagi selga. Ja head meelt valmistab Reinule see, et äri ei ole Indrekut kalgiks muutnud. Silmad on Indrekul isa sõnul lahti ja on tore, et ärimaailma pingeid suudab Indrek hobidega tasakaalustada.

Lisaks sellele, et Indrek on investeerimispankur ja rohkemate ettevõtete nõukogus kui kooli alustaval poisil vanust, on talle südamelähedaseim kunst, kino ja filmide tootmine. Indrek proovib enda sõnul aastas teha ühe või kaks kunstilist filmi. Viimase filmiga läks tema hinnangul hästi, see on praeguseks juba 32 festivalil käinud ja ka mõned olulised auhinnad saanud.

HOBID MAANDAVAD INTENSIIVSET ELU, ILMA EI SAA

Indrek nendib, et paratamatult pingutavad inimesed üle ja elavad intensiivset elu. “Mina tunnen eriti halvasti kella ja me isaga ei ole vist kunagi üheksast viieni tööd teinud. See intensiivne elu vajab vaheldust, midagi, mis seda kompenseeriks ja paratamatult vajame ka kontrollimatust,” nendib Indrek. Seetõttu harrastab ta peale filmide tootmise ka purjetamist ja *ski touring*’ut (mägedes suuskadel matkamine – toim).

Rein ütleb intervjuu vahel uhkusega, et Indrek on kaks korda ka üle Atlandi seilanud. Indrek ise ütleb, et üritab suvel nii palju merel ja talvel mägedes olla kui vähegi võimalik. “Suured loodusvormid meeldivad mulle, olgu see siis ookean või mäed. Kolm asja, mida enim naudin, on meri, mäed ja kõrbed. Meri on Eestis olemas. Mägesid ja kõrbe tuleb mujalt otsimas käia.” Need hobid annavad võimaluse arvestada ja sõltuda ja loodusest lugu pidada. “Need loodusjõud on sinust suuremad. Ma ei lähe merd või mägesid alistama, vaid

need on rahustavad tegevused,” hindab ta. Indrek lisab, et sellised tegevused toovad inimese tagasi maa peale ja muudavad tagasihoidlikumaks. “Kui nende asjadega ei tegeleks, lendaks mu ego katuselt välja,” lausub ta.

Muu hulgas tegeleb Indrek mediteerimisega. “Kui sul on suhteliselt kiire eluviis, siis sa paratamatult jõuad oma elus mingite etappideni. Täna ma elan liiga kiiret elu, loodetavasti tulevikus on rohkem järelemõtlemise aega,” loodab Indrek. Mediteerimiseni jõudis ta samuti läbi armastuse filmidesse. Kuna Indrekule meeldisid David Lynchi filmid, hakkas ta uurima, millega Lynch veel tegeleb. Siis tuligi välja, et Lynch mediteerib. Teda eeskujuks võttes alustas asjaga ka Indrek.

GALERII JA KINO ON SAMUTI HOBI

Galerii ja kino on Indreku jaoks küll hobid, ent ta juhib neid siiski kui ettevõtteid. “Minu töö on valdavalt olla ettevõtete nõukogudes. Seal on lihtne inimestele näpuga näidata, et tehke niimoodi. Ma ei ole kunagi ettevõtet Exceli tabeli järgi juhtinud,” iseloomustab ta, et ettevõtmistesse tuleb hingega suhtuda.

Kunsti on Indreku hinnangul mõtet investeerida ja ta võrdleb seda aktsiatesse investeerimisega. “Kui sulle see toode või tegevus meeldib, millega see firma tegeleb, siis on see väga hea alus, miks ühte investeerimisotsust teha. Ma olen alati öelnud, et ostke sellist kunsti, mis teile meeldib, ja kui te kahtlete, siis küsige kellegi käest nõu,” selgitab ta.

Indreku enda kodus on palju sellist kunsti, mis on tema sõnul pärit tema enda aiast. Kunstiarmastuse sai Indrek kodust. Kuna Rein suhtles paljude kunstnikega, nagu näiteks Malle Leis, Villu Jõgeva ja Raul Meel, siis räägibki Indrek, et mida vanemaks ta saab, seda rohkem hakkab nostalgitse-

ma ja otsima, kas siis meelevaldselt või teadlikult, sidemeid oma lapsepõlvega.

“Kunstiga seotud esimene impulss oli see, kui käisime Malle Leisi studios, seal oli sügavroheline värv ja tundsin seal esimest korda hea kohvi lõhna. Neil oli espressomasin ja plaadi pealt tuli Steve Reichi muusika – see oli nagu fantaasia-maailm. Kohvi ja õlivärvi lõhn on mulle väga tugevalt meelde jäänud,” meenutab Indrek. Malle Leis kasutas muide oma teostes palju juurikaid just Kaselate aiast.

Ka veinitoa seinal ripub Indreku toodud maal. Reinu sõnul tõi Indrek maali kohale, et sein nii tühi ei oleks. Kodus on Reinul samuti palju Malle Leisi töid. Kunstniku elukaaslane oli omal ajal Reinu koolivend.

KIREV TUTVUSRINGKOND

Tutvusringkond on nii Reinul kui ka Indrekul väga kirev. Rulatajatest ärimeesteni. Indrek ise räägib, et kool on teda palju mõjutanud. Juhtunud on ka seda, et Indreku sõbrad ühel hetkel hoopis Reinu sõpradeks saavad.

Paljudel Indreku koolikaaslastel on majanduslikult hästi läinud ja Indreku enda hinnangul on Gustav Adolfi Gümnaasiumist palju terviklikke inimesi kasvanud. “See on võitjate põlvkond. Ühel hetkel hängite koos ja mingil hetkel avastad, et oo, et me oleme sellisel positsioonil ühiskonnas. See on tulnud loomulikult, me ei ole olnud noored ja vihased respublika mehed, kes on öelnud, et kõik on valesti ja kõik müürid tuleb murda. Me ei ole privileeeritud ja me ei ole pidanud selle positsiooni saamiseks valetama ja varastama. Sellel põlvkonnal on palju empaatiat,” iseloomustab ta. Indreku naaberklassi poisid tegid Skype’i, klasisvend oli ka Alexela Energia ASI tegevjuht Marti Hääl, suhtekorraldusfirma KPMS & Partnerid OÜ üks omanikest Henri Käsper.

Indreku sõnul oli tema lapsepõlve aeg mõneti ka ideaalne aeg. Ei pidanud oma vanemate vastu mässama, vaid sai ühiskonna vastu mässata. “Ja ühiskond kukkuski kokku ja tuli uus kord. Me olime ärevatel aegadel barrikaadidel, sellist kogemust paljudel inimestel ei ole.”

“Meil ei ole kunagi olnud ambitsiooni omada lennukaid ja maju. Kui raha üle jääb, siis see läheb kohe ühiskonda tagasi. Endale mammona korjamisel oleme me halvad, aga palju inimesi me oleme rikkaks teinud küll,” ütleb Indrek, naeratus näol.

USK INIMESTE SISEMISSE HEADUSSE

Intervjuu teist osa jätkame Sõpruse kinos, mida Indrek opereerib firma Must Käsi alt. Seisame aegu ja palju samme tundnud Sõpruse kino trepil ja räägime sellest, mis Indrekule muret teeb ja mille üle ta uhkust tunneb.